

Poesia dedicada al "Orfeo Catala", ab motiu de la seva excursio al Monastir de Poblet

Artistes de nostra terra
Que tan dolsament cantau,
Nostre poble, plans y serra
Benvinguts, dihuen, siau,
Rossinyols de Catalunya
Que feu niu dintre son cor,
Vostre cant la guerra allunya
Puig es cant de pau y amor.
Pegant hermosa volada
A Poblet avuy veniu,
Joya d'art la mes prehuada
Hont l'amor patri reviu.
Vostres cançons catalanes
Que respiran fé y amor
Y llansan olors tan sanes
Que son la vida del cor,
¡Si n'han de ser d'escayentes
Cantades en lo convent
Per veus dolces y potentes
Tot pujan al cel suaument!
Mes, quant alegres canturies
Y refilets de dolsor,
Com aucells de les boscuries,

Vos satisfassin lo cor,
Canteu un himne de guerra
Y d'odi un cantich ardent
Contra'ls que de nostra terra
Feren malbé eix monument.
Monument d'art y de gloria
Y que's nostre de bon dret
Puig Catalunya y sa historia
May oblidan Poblet.
Vostre cant de despedida
De esperansa siga un cant;
Diheuli ab amor sens mida:
¡Oh convent! torna a ser gran.
Y ho será, si tots molt nobles
Estimem de cor a Deu
Puig Ell dona a tots los pobles
Lo que's mereixen y es seu.
Y quant haija arribat l'hora
De'ls frares torná al convent,
La patria, direm, no mora
Perque viu eix monument.

A. ROIG. PBRE.

Espluga de Francolí 1 de Juny de 1903

